

Kaunis kodo Küllätüväh

Põliskododõ, suvõkododõ ja talodõ kategooriah kuulutõdi võitjas Kaie ja Kalju Kõiviku kodo Mägiste talo Küllätüväh küläh.

KAUKSI ÜLLE

Sääne tiadõ' rõõmust' väega Küllätüväh Mägiste talo pere-mehe Kalju, pernaase Kaie, perepuja Kristjani ja peretütire Kadri sõpru ja sugulaisi. Ot mi eis' ka uma perrega väikest viisi näidega hõimlasõ' olõ ni tütar Leelo om Obinit-sa latsiaiah Kaie kää all kasvatust saanu, võtsõmi ette kostmah käümisõ, ot õnnitlõda' virka pereht ja imetledä' Küllätüväh oro põhja rajatu väikot imemaad.

Sõidami Küllätüväh poolõ, käänamä äkki tii päält kõrvalõ ni tii vii mäest alla ja olõmigi keset kunstjärvistut suuro kuusõ all olõva grillikua iih. Kaie niit vikatiga lumbiviirt, Kalju uut meid joba.

Kalju: Õga mi eis' õs esitagi hinnast kauni kodo konkur-silõ, kiäki oll' meid kirja pandu, niit tä läts. Mi õks hindä jaos olõmi tennü', ot illos olõs olla'.

Ku olõmi kotusõ ilost vähä hinge tõmmanu', uuri peremehe kdest talo aoluku.
Kalju om jo siih süündüni ja üles kasunu. Timä imä ost' soo seto talo 1956. aastal. Kalju esä ehit' maja. Kalju latsõpõlvõh oll' siih lehmä', lamba', tsia', kana'. Lehmi peeti viil 1994. aastal. Nii ot Kaie herütüskell tiris 3.30 ütse. Lehmä' tull' nüssä' ja sis jalgsi minnä' Obinit-sa latsiaida tüühi.

Ülle: Kalju, kas olõit ar' ka käunu Küllätüvähst pikembäl't?

Kalju: Tihemetsah opõ.

Ülle: Kost sa Kaie löüdsit?

Kalju: Tastsamast mäe otsast. Käümisõ soovit'. Tuu oll' 1988. aastal. Kaie käve Tali-na Pedagoogilistõ Instituuti. Kiravahetus oll' ja helstä' tull'. Kaugõkõnõ tull' tuukõrd võtta'. Kaie kolisi siia' 1990. Nii

Kõiviku Kalju ja Kaie uma taloh.

ot tulõvaasta saa täl 30 aastat siih täüs.

Ülle: Kunas teil taa kodo sääntsens kunstilidsõs ehtämine ala's?

Kalju: Vanast oll' siih suuro' kardohka- ja peedipõllu', a õks sis, ku eläjit inämp pitä' jovva-s.

Ülle: Kunas edimäne tiik sai kaibõt?

Kalju: Motsil oll' jo sanna man olõmah. Tuu om umal aol lapjuga kaibõt. Naksi tasapisi lumpõ kaibma, kõrrast suu-rõmbas. Väest 1987 alosti.

Ülle: Kas noorõ' ka üteli löövä'?

Kalju: Muidoki. Kristjanil (s 1991) om ehtäjäpisiik küläh. Grillikoda om timä ehtet ja ehtüstõid kujoda-i ilma timäl-dä ettegi inämp. Üts nädäli-vahetus oll' noorõ' sõpruga maal mi man. Niidi' vikatiga, teivä' sannavihtu – peräh pan-

ni' kõik pildi' internetti ka viil.

Kaie: Kadri (s 1990) om kivikraimla, kiviteie, kiviujadõ tegijä.

Mägiste talo om Küllätüväh oroh, nii ot maa luuklõs kuuh lumpõ ja näid ühendävide kivist laotu ujasängega kõrgõmbalt madalambalo.

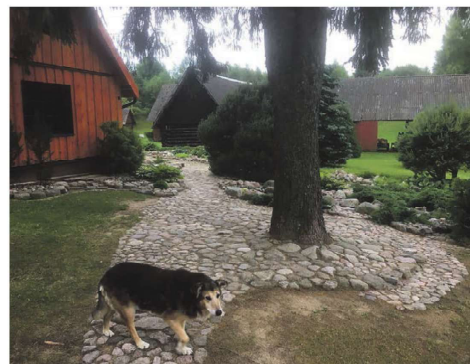
Evar: Kalju, sa olõt pallõsilõ inemistõlõ kopaga lumpõ kaibnu. Kost sa tiät, kost kaiba', ot vesi tulõs' õks sisse?

Kalju: Õi tiia', a mul lüü pildi õkva ette, ku ma alosta.

Ülle: Kost teil lilli' omma' perit?

Kaie: Õi olõki midägi ostnu, kõik omma' kas siih kasunu', tutvidõ ja sugulaisi ant, vahe-tõt tõisiga.

Kalju: Kivikraimla ala's suu-rist kivist, mis ma Piusa jaa-mah tüüteh sai. Latsõ' oll' 5–6-aastadsõ, ku naksiva' tiikeisi laduma.

Mägiste talo.

Kalju ja Kaie saatõl võtami ette jalotuskäügi ümber suuro ja pikä hooldõt krundi. Grillikua takast algas õkva kõrgõ kin-

goperv, mis om kivvega toestõt. Kivve vahel om mägisisibula' ja nõmmliivatit kasumah. Ja üllätüis – mäe sisse vii uss ja äkki

olõt pikäh liivakoobah nigu Piusa vai Petseri koobastigu.

Ülle: Vai jummal, kas ti olõt kerkot vai keldrit taha' kaibnu'?

Kalju: Oh, nii kukku vällä. Mi võti siist põrmandu ala täütes liiva, hüä lähkost võtta'. Sis kai, ot illos, ja tugõsimi piituga ussõläve.

Maja takah om suur aid. Keskel atakraam õkva virksidõga ja ilma hainakibõnaldä'. Ümber kõik sordi' muudsal teemal „mis kasus vanamä aiah“.

Sanna ja kasvihuunõ ümber om ka kivikraimla.

Ülle: Ku illos!

Kaie: Kitke' Kaljut, timä om kunstilinõ juht, ma olõ roh-kõmp tüütäjä.

Ülle: Siih om töömeli illo, pallõ tüüd ja väega hüä mait-sõga kõik tett.

Ülemidsõst lumbist vii kivedse põhjaga ujakõnõ vii keskmäste lumpi, säält edesi viil suurõm-bahe. Kõik ümbretsõori kinka pääl olõv mõts om hooldõt nigu park.

Kalju: No mino pää lagoraiõ motõht kinni õi võta' kuigi-muudu. Siih mäe pääl oll' olõnu külä tulõtegemise ja pidoplats. Mi küläpoistõga mänge siih ummi mänge, rindejuun ja kai-vigu' oll' siih.

Siidine sammõl katt tiid kin-go päält orgo tagasi. Toonõ-kurg lindas, ossaraag nokah, ja jalotas tiigi veereh. Kalju arvas, ot soo om tuusama kurg, kiä Mercal (Merle Jägeril) posti otsah eläs.

Ülle: Siih om nii illos, a ku pallõ tüüd soo kõik nõud.

Kaie: Õga päälle tüü ja kodo-kõsõ hoitmisõ muud jovvaki-i. Niisama küllä jovvaki-i.

Kalju: Soo om mi panus, ot Eestimaa olõs illos paik koh ellä'.

Evar: A noorõ'?

Kalju: Suhtusõ väega opti-mistligult. Uskva', ot maa-elo tulõ tagasi, kuigi veido tõistmuudu.

Kuulda' om, ot ka Obinit-sa latsiaiah om sügisess väest vahtsõst 11 last kasvatada'.

Ait' umma pererahvalõ ja kõigilõ ilosidõ kododõ võitjilõ ja hoitjilõ!

Nedsäjä külä latsõ' sai' vahtsõ mänguväläku

Nedsäjä küläh oll 10. juunil aoluulinõ päiv – esä Andreasõ viipühitsõsõga' õnnistõdi sisse vahtsõnõ latsi mänguväläk ja peeti väkev edimäne pido.

ANDRELLERI MARIS

Mänguväläku tegemisõ mõtõh tull elost hindäst – sooni aoni olõ-õs latsil küläplatsil ütteri' huvitava mängukotust, nä mänge' lavavirtu otsah ja kaipsi' kõikagä igavüst.

Küläh om nuuri inemisi ja hulga latsi (küläh eläs õgapäa-vätselt 11 last, kinkõst kuus omma' sündunu' viimadse nelä aastaga joosul) ja män-git jakkus viil mitmis aastag-sis. Naati otsma võimaluisi

mänguvälägu tegemisõs. Latsõ' ja vanõba' arodi' ütidselt, mia piat mänguvälägu olõma ja koh tuu võis' olla', ot kõigil olõs küläplatsil hüä olla'.

Ku plaan paigah, löüti rahastus, aeti kõrda paprõ, tetti talguga' nõvvõt turva-la ja panti püstü atraktsiooni'. Viil tsuut uutmist ja lasti betoonil saista' ja ollegi' käeh kavva oodõt avamispäiv! Kokko tulti nii uma küläst ku kav-võbast ja latsi oll kokko koh-ki' paarkümmend. Oll töömõli hüä nätä' tuud hüvvamiilt ja rõõmulist olõkit!

Nedsäjä mänguväläk om muidogi' avat kõigilõ mängu-lisilõ latsilõ – tulgo' julgohe kaema! Küläplatsi üteli män-guväläkuga' saat ka' uma üri-tuse jaost (nt latsõ sunnupaa-vä pidamino) soodsä hinnaga' vällä renti'.

A kiä taht eis' sääntsit Seto-

maa ettevõtmissi toeta', saa sood tetä' näütüses panustõh Setomaa Edendüsfondi (SEF), minkõ mõtõh om innusta' Setomaa inemisi teostamma ummi hüvvi mõttit kohaligu elo arõndamissõs.

Siikhõttal mi soovi viil süä-mest tennädä' kõiki toetaji, kiä' latsilõ hulga hüvvamiilt avidi' turva': rahasta-ja' Piiriveere Liidri, Setomaa Edendüsfond ja Setomaa vald; turva-la ja piirde rajaja' Toomas Valk, Urmet Itse, Toivo Tuik ja kõik tubli' talguli-sõ; mõttõ vällämärkjä', külä noorõ' imä' Agnes, Merili, Mar-ta, Meel ja Maris; projekt iist-vidaja' Maris Andreller ja Meel Valk. Suur teno nõvvo ja abi iist ka' teele, Aino Suurman ja Tiia Ilmet, ja esa Andreasolo teno mänguväläku pühtsemisõ iist.

Aitumma!

Nedsäjä mänguväläk.

Eräkogo pilt